

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2011. április

XVIII. évf. 4. szám

Sorsdöntő találkozás

Jézus nevéen szólította: "Mária!"

Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: "Rabbuni!" - ami azt jelenti: Mester.

Ján 20:16

Az első húsvét reggelén Mária Magdaléna sírva áll a sírnál. Úgy, ahogyan mi is, amikor fájdalmat, gyászt és a veszteség érzését hordozzuk szívünkben, mert aki olyan fontos volt számunkra, már nincs itt többé velünk. Mária fájdalmát még inkább megsokszorozza az, hogy szeretett Mesterének, Jézusnak még a holttestét sem találja. Csak az üres sírt, az elhengerített követ, a halotti leplet látja. Kétségek gyötrik, vajon ki vihette el Jézus testét és hová helyezhette? Betekintve a sírba két fehér ruhában lévő angyalt látott. Nekik is sírva panaszkodott: „*elvitték az én Uramat és nem tudom, hova tették*“. Majd hátrafordulva látta ott állni Jézust, de nem tudta, hogy Jézus az. Ismét panaszkodott, mert azt hitte, hogy a kertész áll mellette: „*Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.*“

Mária Magdaléna nem ismerte fel a mellette álló Úr Jézust. Még nem jutott el a szívéig a húsvéti öröm, a feltámadás csodája. Még a könnyein át nézett arra, ami a szemei elé tárult. Milyen sokszor vagyunk mi is olyan lelkiállapotban, hogy nem látjuk, nem ismerjük fel az életünkben a mellettünk álló Jézust. Egy felgyorsult tempóban élünk, megfáradva a munkában, a feladatok teljesítésében, vagy megfásultan a szomorúságtól, a szenvedések keresztjét hordozva – csalódtunk, csüggedtek vagyunk, meggyötörtek s a könnyeinktől nem látunk tovább. Csak azt látjuk, ami a szemeink elé tárul. Lefelé tekintő emberek vagyunk.

Mária Magdalénát akkor ott *Jézus nevéen szólította: "Mária!"* Az igei történet nem részletezi, mit élhetett át az asszony lelkében, amikor felismerte élő

Mesterét. Amikor a halottnak vélt és elveszített testet kereste s íme, az élő Úr Jézussal találkozott. Csak egy szó kellett és eltűnt minden fájdalom, aggodás, keserűség és könny. Ott áll előtte Jézus és őt szólítja – Mária!

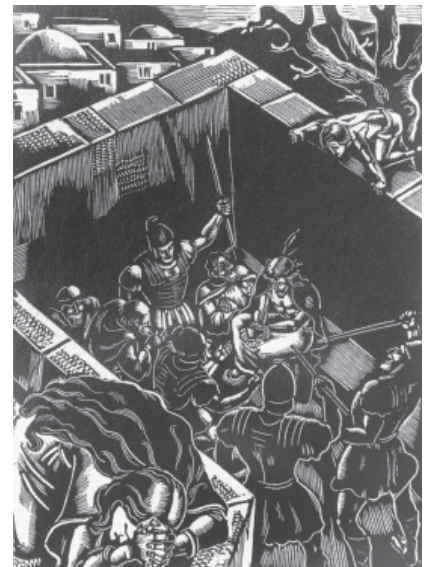
Milyen sokat jelent ez a néven való szólítás. Ebből kisugárzik az isteni szeretet, az a tudat, hogy nem vagyok elfeledve, elhagyatva, hogy Jézus Krisztus számára fontos vagyok.

Ő ma is néven szólít bennünket. Egyen-egyenként ismer minket. Tudja problémáinkat, ismeri gondjainkat, együtt küzd velünk és értünk. Élő Urunk van, akinek fontosak vagyunk, hiszen oly sokszor megszólít, hív és int, de a lelkünkben kevés alkalommal támad visszhang a hívásra. Pedig Jézus azt mondja: „*Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik.*“ (Ján 10:27-28a)

Isten ígérete örökérvényű, ezen semmi emberi - sem idő, sem birodalmak, sem hatalmak nem tudnak változtatni: *Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy* (Ézs 43:1). Ezért nincs okunk kétségbeesni, csüggedezni, sírálni, mert élő Jézusunk van, s az Ő számára mindnyájan fontosak vagyunk. Azért vállalta a gyötrelmes szenvedést és a halált, hogy bennünket megváltson a bűnből és halálból s nekünk örökéletet adjon.

Akármilyen nehéz is, de érdemes mindig újra kezdeni. Krisztus bennünket is személyesen megszólít, hogy felismerhessük Őt, hogy meglássuk Őt. Ehhez azonban fel kell emelnünk a tekintetünket, a lelki látásunkat egy magasabb szintre. Túl a fájdalomakon, gondokon,

könnyeken, mert ez mind e mulandó földi világ körülményeihez tartozik. Jézus mellett tudatosul bennünk, hogy a mulandó dolgokat egy boldog, örökké

Dallos Hanna: Miatyánk. (És bocsásd meg a mi vétkeinket) é.n.

való élet követi, amit ajándékol kapnak mindazok, akik Jézus Krisztusban hisznek. Hiszen Ő igéri: *Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van.* (Ján 3:36a)

Isten megszólít bennünket egy istentiszteleten, bibliaolvasás közben, fájdalomban, betegségben és rádöbbenünk, hogy Krisztus velünk van. Jézus Krisztus mellettünk van, szól hozzánk, de ahhoz, hogy meghalljuk az Ő szavát, nyitott szív, belső elcsendesedés és lelki látás kell.

Amikor Mária Magdaléna meghallotta Jézus jól ismert hangját, amellyel néven szólította őt, szívében eljutott a boldog felismerésig, *így szólt hozzá héberül: "Rabbuni!" - ami azt jelenti: Mester. A*

**A FELTÁMADÁS HITÉBEN MEGÉLT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁN
MINDEN KEDVES OLVASÓNAK A SZERKESZTŐSÉG**

kő leesett Mária szívéről. Megnyílt szívvel, egy új élet látásával ujjongott lelkében. Így történik ez velünk is, ha meghalljuk Krisztus szavát, a szívünkben boldog felismeréssel hit születik, az növekszik és erősödik. Jézus szól hozzánk, de meghallani az Ő szavát, ahhoz egy belső elcsendesedés kell. Máriánál megtörtént a csoda. A felismerés csodája. Mária Magdolna előtt egy új életperspektívát nyitott meg az élő Jézus Krisztussal való találkozás. Nincs már félelem a szívében, nem sötétben látja az életet, hanem abban a fényben, ami Isten örök tervéből sugárzik Jézus Krisztus által. „*Én élek és ti is élni fogtok*” igéri az élő Jézus Krisztus. (Ján 14:19b)

Kedves Testvérem! A legboldogítóbb húsvétod akkor lesz, ha találkozol az élő Jézus Krisztussal, mert ez a húsvéti üzenet lényege. Él a te Megváltód, aki melletted áll életed minden körülményeiben, neveden hív téged, de néked fel kell tekintened Rá és felismerned Benne a Te Mesteredet, élő Istenedet!

Szökéné Orémus Zsuzsanna

VIRÁGVASÁRNAP

Olajágak hullnak Jézus elébe,
Pálmát lenget, úgy követi a népe.
Szamárháton jön a béke Királya,
A hozsannát száz torok is kiáltja.

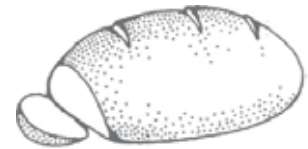
Ő az, aki jön az Úrnak nevében,
Akiról az Írás beszél ekképpen:
„Örülj, Sion, imhol jó a Királyod,
Üdvöt hoz, ha néki kapud kitérod!”

Én is, Uram, leborulok előtted,
Ajkaimról visszhangzik a dicséret;
Kitárom most nagy örömmel a szívem,
Királyom vagy, te kormányozd az éltem!

Hamar István

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jónás próféta könyve 3. része

Ha egy ember számára megadatik, hogy újra kezdje az életét, akkor ez a lehetőség át szokta formálni egész magatartását, gondolkodását. Tulajdonképpen ez a nagy esemény kellene, hogy jellemezze minden keresztyén életét, hiszen Krisztus megváltó halála által új kezdetet kínál nekünk Teremtőnk. De ha nincs olyan megrázó élményünk, mint a Jónásé volt, ritkán tudatosítjuk, hogy a tengerből, a nagy hal gyomrából partra vezetett a Mindenható kegyelme. Ezért is szükséges, hogy a gyülekezeti életben, a templomi közösségben emlékeztessen erre mindnyájunkat Isten Igéje és Szentlelke munkája által. A megmenekült Jónásnak ismét hallania kell az ÚR parancsát. Ugyanoda küldi, ugyanazzal a feladattal, mint előzőleg. De most, hogy keservesen megtanulta, az Isten akarata ellen nem tehet semmit, engedelmesen elmegy az asszír fővárosba. Honnan érkezik oda, meddig tart az útja? Nem ezt tartja a szerző fontosnak. A várost, a helyszínt mutatja be. Ninivéről ezt olvassuk, „nagy városa Istennek”. (3:3) Itt is érzékelhető, hogy nem az a szerző véleménye, hogy az ÚR csak Izráél és megfordítva, hanem hogy mindenek felett tulajdonosként rendelkezhet,

mert minden az övé. A város nagyságát is szemlélteti a szerző. Három nap kellett a bejárásához. Nemcsak a központ, a paloták városa értendő tehát ez alatt, hanem a mai szóhasználat szerint a külvárosok is. Ezen a területen – a régészek véleménye szerint – megközelítően százezer ember élhetett abban az időben.

A 4. versben olvasható a prófétai hirdetés tartalma: Negyven nap múlva elpusztul Ninive! Nem tudjuk, hogy csak a nap végén egy arra alkalmas helyen mondta-e el egyszer a prófeciát, vagy többször meg-meg állva, hogy elmondta-e most is: „Héber vagyok. Az Urat, a menny Istenét félelem, aki a tengert és a szárazföldet alkotta” (Jón. 1:9). S Ő üzeni általam, hogy bűneitek miatt fog elpusztulni városotok?! Vagy csak egy arra alkalmas helyen újra meg újra elismétli a figyelmeztető mondatot? Nem is lényeges. Mert ami figyelemre méltó itt, az a gyors reakció. Nem a katasztrófa filmek pánik hangulata, a városból való menekülés, esetleg a próféta elleni támadás tanúi vagyunk, hanem azt olvassuk, hogy az üzenetre böjtölni kezdenek. Bűnbánatot tartanak. Ha van még idő, ki lehet a veszedelmet hozó Urat engesztelni. Nem csodálatos ez a tiszta, egyszerű gondolkodás?! Aztán az is

most derül ki, hogy Jónás magaféltése alytalannak bizonyult. Megspórolhatta volna a nagy hallal való találkozást.

Az ÚR „negyven nap” várakozási időt ad, Ninivében egy nap sem kell, hogy megtalálják és tenni kezdjék azt, amivel megmenthetik magukat is, városukat is. A további versek magyarázatát ismét a Jub. kommentárban olvasható szöveg segítségével foglaljuk össze:

„Amire Ninive „pogány” népénél alig lehetett számítani, az elbeszélés szerint mégis bekövetkezett: a város lakói elhitték, hogy csakugyan Isten üzenete szól hozzájuk Jónáson keresztül, és ez a hit bűnbánatra, sőt életük megjobbítására indította őket. A „Jónás jelével” kapcsolatban erre is hivatkozik Jézus, amikor összehasonlítja Ninive lakóinak magatartását a Jézus ígét befogadni nem akaró városokéval (Mt 12:41; Lk 11:32). A bűnbánatot olyan külsőségek jelképezték, mint a böjtölés, a darócruhába öltözés: az önmegtágadsáknak, a test fegyelmezésének a kifejezői ezek, amelyeknek persze akkor van értéke, ha a lélek megszomorodását fejezik ki (Ézs 58:5k.).

Ninive bűnbánatának egyik fontos vonása az, hogy a város egész közössége osztozik benne, a király és alattvalói

egyaránt magukra veszik annak kötelezését. Sőt még az állatokra is kiterjesztették a bűnt (azok is Isten látókörébe tartoztak, vö. a 4:11 utolsó mondatát). – A bűnbánó emberekben persze ott élt a reménység, hogy „talán” elfordul róluk Isten haragja. A „ki tudja?” kérdés, a „talán” reménysége azt juttatja kifejezésre, hogy a bűnbánat nem mechanikusan vonja maga után Isten megkegyelmezését. A kegyelem Isten ajándéka, amelyre reménységgel lehet várni. (A Vizsolyi Biblia lapszéli jegyzete szerint: „ezt nem kételkedésből mondja a király, hanem magában tusakodik, meggondolván a prófétának szavát és az ő bűnüknek nagy voltát”.)

Isten csakugyan kegyelmet gyakorolt, „megbánta”, hogy el akarta pusztítani Ninivét. Szinte Istenhez nem illőnek tűnik az, hogy Ő megbánhat valamit. Pedig ha megkegyelmezése „következetlennek” látszik is, az azért van, mert Ő végül is azt akarja, hogy a bűnös megtérjen és éljen (Ez 18:23.32). Nem szükséges, nem is tudjuk megmondani, hogy mikor volt Ninive (vagy Asszíria) története során olyan esemény, pl. vallási reform, melyet a leírattal kapcsolatba hozhatnánk. A bibliai leírás példaértékű: megtörténhet, hogy a lenézett pogányok fogékonyabbak az ige megértésére, mint a „született” vallásosok. Isten pedig elfogadja a lélek szerinti bűnbánatot és megtérő szándékot. Ez a „közeledjete Istenhez, és Isten is közeledni fog hozzátok” (Jak 4:8) valósága”.

Ima: Mindenek Ura, Teremtő Istenünk, kit Atyánknak szólíthatunk a Jézus Krisztus által! Tied a hatalom és a dicsőség, a mienk pedig orcánk pirulása, mert miközben Te felhozod a Napot jókra és gonoszakra egyaránt, mi sokszor a farizeus lelkiületével állunk eléd, hogy megmutassuk, milyen rossz az a másik, milyen jók vagyunk hozzá képest mi. Köszönjük, hogy mindezek ellenére gondviselő kegyelmeddel körül veszed gyalgó életünket, hogy imádságainkat meghallgatod. Köszönjük, hogy nem akarod a bűnös

halálát, hanem azt akarod, hogy megtérjen és éljen. Hálát adva magasztalunk, hogy Fiaid által bocsánatot kínálsz a bűneit töredelmesen megbánó lelkeknek, s halála által nem csak közeledsz, hanem országodat is megnyitottad a hit útján járó, Neked engedelmeskedő megváltottaidnak. Add, hogy méltó étellel háláljuk ezt meg, és ne szégyenítsenek minket a feltámadás napján akár Ninive lakói is. Mert Jónásnál nagyobb próféta, szent Fiaid által hívsz megtérésre, s bizony évek, évtizedek telnek el, míg hívó szavát komolyan vesszük, s amit kérsz általa,

meg is cselekedjük. Szentlelkeddel erősítsd jóra való igyekezetünket, Igéddelel világíts a bűn éjszakájában.

Vedd el félelmeinket, Krisztus példájával bátoríts minket, hogy lelkünkben kárt ne valljunk, az örökkévalót a mulandóért el ne tékozoljuk... Tartsd meg kegyelmedben életünket közel és távol való szeretteinkkel, hívő népeddel egyetemben, és segíts, hogy a még tévelygések útján járók számára életünkkel is fel tudjuk mutatni Egyszülött Fiadat, mi Urunkat, Krisztust. Ámen.

- id. f.-

BIBLIAOLVASÓ

u e z é r f o n a l

1.	V.	Zsolt 105, 1–23	Róma 8,31–39
2.	H.	Zsolt 105,24–45	Róma 9, 1–5
3.	K.	Zsolt 106, 1–18	Róma 9, 6–13
4.	Sz.	Zsolt 106,19–33	Róma 9,14–18
5.	Cs.	Zsolt 106,34–48	Róma 9,19–24
6.	P.	1Királyok 1,1–14	Róma 9,25–29
7.	Sz.	1Kir 1,15–37	Róma 10, 1–5
8.	V.	1Kir 1,38–53	Róma 10, 6–13
9.	H.	1Kir 2, 1–9	Róma 10,14–21
10.	K.	1Kir 2,10–25	Róma 11, 1–6
11.	Sz.	1Kir 2,26–35	Róma 11, 7–10
12.	Cs.	1Kir 2,36–46	Róma 11,11–16
13.	P.	1Kir 3, 1–15	Róma 11,17–24
14.	Sz.	1Kir 3,16–28	Róma 11,25–32
15.	V.	1Kir 4	Róma 11,33–36
16.	H.	1Kir 5, 1–14	Róma 12, 1–2
17.	K.	1Kir 5,15–32	Róma 12, 3–8
18.	Sz.	1Kir 6, 1–10	Róma 12, 9–21
19.	Cs.	1Kir 6,11–38	Róma 13, 1–7
20.	P.	1Kir 7, 1–22	Róma 13, 8–10
21.	Sz.	1Kir 7,23–51	Róma 13,11–14
22.	V.	1Kir 8, 1–11	Róma 14, 1–4
23.	H.	1Kir 8,12–21	Róma 14, 5–12
24.	K.	1Kir 8,22–40	Róma 14,13–18
25.	Sz.	1Kir 8,41–53	Róma 14,19–23
26.	Cs.	1Kir 8,54–66	Róma 15, 1–13
27.	P.	1Kir 9, 1–14	Róma 15,14–24
28.	Sz.	1Kir 9,15–28	Róma 15,25–33
29.	V.	1Kir 10, 1–13	Róma 16, 1–10
30.	H.	1Kir 10,14–29	Róma 16,11–20
31.	K.	1Kir 11, 1–13	Róma 16,21–27

MÁJUS

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Megbékélés, Közép-Kelet-Európa, egyházak

„Az egyházak szerepe a társadalmi megbékélésben Közép-Kelet-Európában” címmel rendeztek konferenciát Budapesten, 2011. március 10-12. között. A „Közép-Európa, mint a vallási sokszínűség modellje” alcímet viselő eseményt a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT), a Konrad Adenauer Alapítvány budapesti szervezete, valamint a Reconciliation in South East Europe Alapítvány szervezi a „Healing of Memories” projekt keretében és a magyarországi történelmi egyházak, valamint az ausztriai, romániai, szerbiai, szlovákiai és ukrainai egyházak közötti ökumenikus párbeszéd jegyében. A MEÖT látgymányosi központjában tartott konferencia a Magyarországi Református Egyház kiemelt EU-elnökségi rendezvénye is.

A konferencián többek mellett felszólal Bölcskei Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkesi elnöke; Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke; Christoph Klein, az erdélyi szász evangélikus egyház nyugalmazott püspöke; Rüdiger Noll, az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottságának igazgatója; Tony Peck, az Európai Baptista Szövetség elnöke; Markus Meckel volt német külügyminiszter.

A konferencia nyitónapján tematikus köszöntők hangzottak el a közép-európai történelmi és kulturális sokszínűség, mint társadalmi és egyházi kihívás témakörében, valamint pódiumbeszélgetésre kerül sor az egyházi vezetők és a meghívott politikusok között.

A második napon Közép- és Délkelet-Európa 20. századi politikai változásait tekinti át előadásában Ion Zainea nagyváradi és Marjanucz László szegedi professzor, valamint Baráth Magdolna, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára osztályvezetője. Majd a „20. század történelmi eseményeinek jelentősége az egyházak számára” címmel valamennyi résztvevő egyház képviselői tartanak előadásokat.

A konferencia harmadik napján a résztvevő országok egyháztörténészei munkacsoportokban folytatják a tanácskozást. A téma a 20. század történelmi eseményeinek jelentősége a különböző egyházak identitásában és ekkleziológiájában, valamint kapcsolataik a régió többi egyházával lesz. A háromnapos tanácskozás pódiumbeszélgetéssel zárul az egyházak együttéléséről.

„Mindenki érti, hogy a konferencia négy alcíme mögött egy cím húzódik meg: Trianon. Politikailag is érzékeny téma ez, merész felvetésnek számít, de a korrektség jegyében szeretnénk erről szót ejteni” - jelentette ki a román Vasile Grajdian

professzor a tanácskozás első napja után tartott tájékoztatón. Hozzátette, nem véletlen, hogy a keresztyén egyházak mernek hozzájárulni egy ilyen problémához: ők az egyetlenek, akik képesek hittel ehhez a problémához viszonyulni.

Vasile Grajdian kijelentette: „Ha van megoldás, akkor hisszük, hogy ez a keresztyén hit oldaláról érkezik.”

Ódor Balázs, az MRE Zsinati Hivatala külügyi irodavezetője arról beszélt, hogy a konferencia alkalom arra, hogy felfedezzék a közös alapokat, amelyek a résztvevők közös hitében benne foglaltnak. De ezen túl közösen tanúskodhatnak arról, ami a világról szól: a megbékélés evangéliumáról. „Van egy eljövendő reménységünk, ami a megbékélésről szól. Ez eljön, ha hisszük, ha nem” - mondta Ódor Balázs.

„A konfliktusoknak mindig van történetük, a megoldás csak ennek a történetnek az ismeretében lehetséges. A megbékélés még ezen is túlmutató, ennél is magasabb lépcsőfokot képvisel. Megbékélni sem lehet a történet ismerete nélkül” - jelentette ki Dieter Brandes, az Egyházak Világtanácsának képviselője.

A Healing of Memories (HoM) projekt az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) és az Európai Protestáns Egyházak Közössége - Leuenbergi Egyházi Közösség (CPCE) közös kezdeményezése, mely a CEC, az Európai Katolikus Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE), illetve az Egyházak Világtanácsának (WCC) az Ökumenikus Chartában 1998-ban megfogalmazott feladatait vállalja fel azzal a céllal, hogy a többségi és kisebbségi egyházak között még fennálló, évszázadok alatt kialakult félreértések és előítéletek megszűnjenek. A program keretében 2004 óta számos konferenciát szerveztek Kárpát-medence-szerte, és az európai partneregyházak közreműködésével egyházi alkalmazottak, önkéntesek, lelkipásztorok számára továbbképzéseket tartottak a lelkipázkodás, a kommunikáció, a mediáció és a csoportmunka területén. A régió valamennyi történelmi egyházának részvételével helyi Healing of Memories tudományos értekezletet bonyolítottak le.

Csepregi Botond, fotó: Kalocsai Richárd

„Az emberek félelemben élnek. Kérünk titeket, imádkozzatok értünk!”

A VILÁG EGYHÁZAINAK IMA- ÉS SEGÉLYAKCIÓI JAPÁNNAK

Az imádságon kezdve, a szolidáris cselekvésen, az adakozáson át a felelős megnyilatkozásig terjed az a széles skála, ahogyan a különféle egyházak, felekezetek, egyházi világszervezetek a pusztító japán földrengésre reagálnak. 1900 óta ez az ötödik legerősebb földrengés a világon, ehhez hasonló 140 éve nem pusztított a szigetországban. Néhány a fontosabb megnyilatkozások közül...

Az Amerikai Presbiteriánus/Református Egyház a március 10-i katasztrófára az első között úgy reagált, hogy Japánban élő és szolgáló tíz missziós munkatársát kérte fel a segítség megszervezésére, illetve arra, hogy személyesen győződjenek meg a segítség legsürgősebb és lehetséges módjáról. A munkatársak az észak-keleti parti város, Sendai környékén helyezkedtek el, hogy közvetlen közelből végzhessék a felmérést. A Presbiteriánus Főzsínat vezetői azonnal imára hívták a népes amerikai egyházat és más felekezetek tagjait is interneten, rádió-, és tv-adásaikban. Imafelhívásukban idézik a 42. Zsoltár 11. versét:

„Mintha csontjaimat tördelnék, amikor gyaláznak ellenfeleim, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened?”. Az oszakai Yodogawa Keresztyén Kórház állandó „bevetésben” van. A Presbiteriánus Egyház Katasztrófa Segélyszervezete az adományok fogadására külön számlát nyitott.

A nagy egyházi világszervezetek is azonnal reagáltak a katasztrófára. Az **Egyházak Világtanácsa** főtitkára, **Dr. Olav Fykse Tveit** lelkész a világszervezet minden tagegyházát felhívta imádságra Japánért és a katasztrófában veszteséget szenvedett százezrekért. A főtitkár éppen dél-koreai látogatása idején kapta az első megdöbbentő híreket, melyek Koreában is sokkolták a közvéleményt. „Legmélyebb együttérzésünket fejezzük ki és imáinkban hordozzuk az áldozatokat, illetve hozzátartozóikat, családjukat, s mindazokat, akik a sokkot követő bizonytalanságban, félelemben élnek, hiszen ezek némelykor erőteljesebben hatnak, mint maga a földrengés. Imádkozunk azokért, akik elvesztették kedves hozzátartozóikat, és nem találják őket, azokért, akik elveszítették otthonaikat és mérhetetlen rombolással kell szembesülniük”. Segítségre és szolidaritásra szólított fel továbbá az EVT főtitkára. Az EVT honlapja pedig közli azt a madagaszkári keresztyén imát, amit *Isten kezében* címmel a japán tragédia láttán tettek közzé: „*Úr Jézus, a vihar élet, s az élet vihar, de nem tudunk kimenekülni belőle. Mekkora kegyelem, hogy Te velünk tartasz a viharban is, olyan bizonyosan, mint valami parti világítótorony, s jelenléted soha nem kétséges. Amen*”.

A szintén genfi székhelyű **Lutheránus Világszövetség** is gyorsan reagált az eseményekre. A világszervezet főtitkára, **Chandran Paul Martin** a hír vétele után levelet írt a három, Japánban élő különféle evangélikus közösség vezetőjének: **Sumiyuki Watanabe** lelkésznek, a Japán Evangéliumi-Lutheránus Egyház elnökének, **Shigeo Sueokanak**, a Kinki Lutheránus Egyház elnökének, és **Yutaka Kumainek**, a Japán Lutheránus Egyház elnökének. „Gondolunk rátok és imádkozunk értetek, lelkészekért és gyülekezeti munkásokért, hogy tudjatok lelki támaszt nyújtani a rászorulóknak, és hogy gyorsan meg tudjátok szervezni a segélyakciókat” – olvasható a levélben. A továbbiakban a főtitkár biztosít mindenkit arról, hogy „imáinkban gondolunk azokra, akik szeretett hozzátartozóikat veszítették el, illetve akik eltűntek. Könyörgünk azért, hogy megérezzék

és megragadják Isten óvó kezét, amit feléjük nyújt”.

Vatikán is gyorsan biztosította együttérzéséről a katasztrófa sújtotta japán népet. A távol-keleti országban történt tragikus földrengés és szökőár mindannyiunkat szörnyen megrendített – mondta **XVI. Benedek** pápa a Szent Péter térre összegyűlt híveknek vasárnap, az Úrangyala alkalmával. A március 11-i katasztrófa kapcsán a pápa ismét kifejezte lelki közelségét az ország lakossága számára, akik bátorsággal és méltósággal néznek szembe e súlyos csapással. A pápa imáiról biztosította az áldozatokat, családjaikat és mindazokat, akik e szörnyű esemény miatt szenvednek. Arra buzdított, hogy mindenki lehetőségeihez mérten segítse a bajba jutottakat. Japán katolikus püspökei a következő szerdán válságülést tartanak Sendaiban. Kiváltképpen a nukleáris erőmű meghibásodása okozta gondokban próbálnak segíteni. Kínai katolikusok is bekapcsolódtak a segítségnyújtásba: a bőjti időszakban fokozott imádkozással, illetve adakozással állnak a megpróbáltatás mellé – erről biztosította a kínai katolikus segélyszervezet, a **Jince Charities** elnöke, **Joseph Li Lian Gui** püspök a japán karitást. A tajvani katolikusok is imával és adakozással álltak oda a szenvedők mellé.

A **Német Protestáns Egyház** (EKD) Tanácsának elnöke, **Nikolaus Schneider** prézesz hétfőn Hannoverben kiadott nyilatkozatában mindenkit arra kért, ne lankadjanak meg az imádkozásban a földrengés-, és a cunami által sújtott Japánért. „*Többet nem tudunk tenni, mint imádkozni és tenni, ami tehetünk – többet nem, de ez most nem kevés!*” – hangsúlyozta a hazánkban is ismert német egyházelnök. A „Kenyeret a világnak” és más segélyszervezetek teljes odaadással igyekeznek segíteni a bajba jutottakon. Több bankszámlát is nyitottak a segélyszervezetek a gyűjtés és a támogatás szervezett fogadása céljából.

A **Japán Evangéliumi Allianz** főtitkára, **Kiyoshi Gushiken**/Tokio sajtónyilatkozatában érzékeltette: „*Az emberek félelemben élnek. Kérünk titeket, imádkozzatok értünk!*”. Az Ázsiai és Világméretű Evangéliumi Allianz, ami 128 országban közel 600 millió evangéliumi keresztyént fog össze, főtitkárain, **Richard Howellen**/Új-Delhi, és **Geoff Tunnicliffen**/New York keresztül szintén világméretű imaakcióra és segítségnyújtásra szólított fel. A **ProChrist** evangélikációs mozgalom európai vezetője, a közismert **Ulrich Parzany**/Kassel arról szóló interjúban: a történelem a célegyenesbe érkezett. Egyre gyakrabban tűnnek fel azok a jelek, amelyekről Jézus a világ vége vonatkozásában szólt: vallási tévelygések, háborúk, forradalmak, éhségek, földrengések, keresztyénüldözés, a jog és igazságosság szélsőséges semmibevétele. Ezek azonban még csak az új világ létrejöttének szülési fájdalmai. A jelek megtérésre intenek. Többen rámutatnak az apokaliptikus történetekre, de óva intenek attól, hogy bárki is bármilyen menetrendet állítson össze Jézus visszajöveteléről.

Kiváltképpen súlyos helyzet alakulhat ki az elszabaduló rádióaktivitás következtében nem csak Japánban, hanem nemzetközileg is – hívják fel a figyelmet ismert tudósok, mint például a müncheni közgazdász professzor, **Gerald Mann** is.

„Többet nem tudunk tenni, mint imádkozni és tenni, ami tehetünk – többet nem, de ez most nem kevés!” – a német egyházelnök, **Nikolaus Schneider** kijelentése józanságból, felelősségből és bizó hitből fogalmazódott meg. A szélsőségek és a félelem szorongató valósága minket sem kerül el. Amire Japánnak és nekünk is mindennél nagyobb szükségünk van: az az imádság és annak megtétele, ami kitelik tőlünk: felelősen a szóban, felelősen a tettben...

Dr. Békefy Lajos

GYÜLEKEZETEINK életéből

Lelkészeiktatás Harmacon

Az idő siratta a búcsúzó nyarat. Egész héten kitartóan esett az eső, de vasárnap reggel arra ébredtünk, hogy ragyogóan süt a nap. Ezen a napon, 2010. szeptember 12-én, 77 év után a harmaci gyülekezetben újra lelkészeiktatás volt. A harmaci lelkészek sokáig tevékenykedtek itt mindig, mert itt szolgálni megtiszteltetés volt. (Balog Béla egykori lelkész beiktatása alkalmával mondta az esperes: „Ön szerencsés ember, hogy harmaci pap lehet, én mindig vágytam oda“. Szendrey Márton lelképásztort innen hurcolták el gályarabságra. Nt. Bacso Gyula 57 éven át szolgált itt nagy hűséggel).

Nagyon vártuk már ezt a napot. Meghatódva néztük a lelkészek bevonulását. Csernok Szabolcs rimaszécsi kántor orgonajátéka, a 90. valamint a 89. zsoltár eléneklése után Nagy Ákos Róbert esperes köszöntötte a gyülekezetet, ígét

olvasott (2 Tim 3:10-17) és imádkozott. Fazekas László püspök végezte az igehirdetés szolgálatát a 2 Tim 4:1-5 versek alapján. Beszédében elmondta, hogy az idősebb Pál apostol fiatalabb munkatársának, Timóteusnak szívére kötötte a szolgálat fontosságát azzal a megbízással, hogy mindenkor hűséggel végezze a rábízottakat, mert az eljövendő Jézus Krisztus az ő szolgálaitól hűségüket és szolgálatukat kéri számon. Püspök úr kiemelte, hogy lelkésznőnk mindazt, amit gyermekségétől fogva tanult, tartsa is meg. „Hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással... De te józan légy mindenkiben.“ Mindezek alapja a Krisztushoz való kötődés. Ezt kell átadni ennek a gyülekezetnek, amelyik rá bízott, ahol már 12 éve szolgál és beiktatást nyert.

Ezt követően Nagy Ákos Róbert esperes ünnepélyesen beiktatta lelkészi hivatalába Szőkéné Orémus Zsuzsannát a Ján 17:26 versével. Jézus először visszafelé tekint: megismertette az Atya nevét, nevelte a tanítványokat. A lelkésznő is Isten gondviselő kegyelmét láthatja életében:

gyermekkorában a lelkészcsaládban a szülői szeretet és útmutatás által, Sárospatakon tanulmányai ideje alatt, majd Harmacon a gyülekezetben. Isten vezette, nevelte, megismertette vele az Ő szent nevét! Jézus a jövőről is szól, elmondja a tanítványoknak, hogy legyen szeretet bennük. Esperes úr lelkésznőnk szívére helyezte, hogy hordozza Krisztus szeretetének bizonyosságát, tovább adva a megélt hitet és szeretetet.

Faragó Istvánné presbiter verssel köszöntötte a lelkésznőt. A Gömöri Egyházmegye Lelkeszi kórusa a 134. zsoltár és 167. dicséret eléneklésével kért áldást a lelkésznőre.

Ezután a beiktatott lelképásztor igehirdetése következett. A Luk 24:15,29 versek alapján szólt az egybegyűltekhez. Az emmausi tanítványok nem ismerik fel a mellettük, velük lévő Jézust. Sokszor mi is nagyon nehezen ismerjük fel, pedig az Úr Jézus együtt jön velünk, segíteni akar. Az elmúlt időszakban is megtapasztalhattuk ezt, hiszen Jézus Krisztus velünk volt, velünk együtt jött az úton. Készített számunkra áldott alkalmakat a vele való találkozásra, a hitbeli növekedésre és épülésre.

A tanítványok kéri, hogy: *Uram, maradj velünk!* Nekünk is erre van szükségünk. Életünket, egyházunk életét bízunk Jézus Krisztusra, tudva, nélküle semmit sem tudunk tenni. Vele viszont mindent megtehetünk embertársaink javára, harmaci gyülekezetünk, egyházunk épülésére és Isten dicsőségére.

Az igehirdetés után a helyi női énekkar közösen a zádorházi-rimaszécsi női kórus tagjaival két énekkel szereztek meglepetést és kértek áldást a lelkésznő szolgálatára.

Ezután a köszöntések következtek:

Fazekas László püspök – a Zsolt 32:8 verse alapján kért áldást;

Erdélyi Géza nyug. püspök – az 1 Mózes 26:24 versével köszöntötte a lelkésznőt, volt hanvai segédlelkészét;

Orémus Zoltán kassai lelképásztor, esperes - a család nevében köszöntötte lelképásztor testvérét az Ézs 42:6 alapján. Nagyon megható szavakkal idézte a boldog gyermekkort a balogiványi parókiaán.

Bódi Noémi gabybátori lelképásztor - az évfolyamtársak és a magyarországi testvérgyülekezet - Gabybátor nevében a Zsolt 106:1 verse alapján mondott köszöntőt.

Ablonczy Gábor dunavecsei lelképásztor - a testvérgyülekezet nevében köszöntötte a lelkésznőt a Zsolt 86:11 versével.

További köszöntések:

Bán Zoltán egyházmegyei gondnok - a Ján 10-ik rész válogatott versei alapján köszöntötte a lelkésznőt; Bari Béla, Harmac község polgármestere - a község nevében mondott köszöntőt;

Csobó István gondnok – a harmaci gyülekezet nevében a Préd 3:1 verse alapján emlékezett az elmúlt évekre és kért

áldást lelkészünkre. Ezután Benedek Márta presbiterrel átadták a gyülekezet értékes ajándékát.

Virágcsokorral, ajándékkal köszöntöttek Balogiványi, Rimaszécs, Zádorháza, Jéne, Hubó gyülekezeteinek képviselői, Abafalva polgármestere valamint a Zádorháza – Rimaszécsi Női Énekkar.

Végezetül az egyházmegye lelkipásztorainak nevében Nagy Ákos Róbert esperes mondott köszöntőt a *Zsolt 125:1,2* versei alapján.

Szókéné Orémus Zsuzsanna megköszönte a kedves, biztató szavakat, majd az áldás után az ünnepség a „Mindig velem

Uram“ kezdetű ének eléneklésével ért véget.

Hosszú sorban köszöntöttük lelkipásztorunkat egy-egy kézfogással, virágcsokorral és áldáskívánással.

A helyi kultúrházban már várt bennünket a szeretetvendégség gazdagon terített asztalokkal. Köszöntőt és asztali

áldást mondott Erdélyi Géza nyugalmazott püspök úr. A vendégség késő délutánig tartott. Ennek a napnak szép emlékét szívünkbe zártuk.

Köszönet mindenkinek az anyagi és kétékezi segítségért, de legfőképpen Istennek vagyunk hálásak, hogy ezt az alkalmat megélhettük és ilyen szép rendben, méltóképpen ünnepelhettünk.

Az Úr legyen gyülekezetünk őriző pásztora! Soli Deo Gloria!

Faragó Istvánné, presbiter

Áldást köszönő

Az Esperes úrnak rámondott áldását

Megköszönjük szépen a beiktatását.

A mag, melyet most szívébe hintett,

Életpályáján keresztül elvezet.

Ez lesz, ha tévelyeg útbaigazító

Vezére és minden bajtól oltalmazó.

Megköszönjük szépen ezt az áldott napot,

Melyen a Tiszteletes asszony beiktattattott.

A harmaci egyház őt szívébe zárta,

Kérjük legyen továbbra is hű lelkipásztora.

És midőn további útjainkra elbocsát

Fogadja a harmaci gyülekezet fő óhaját:

Szeretett családja boldogítására

Egyházunk, községünk javára...

Kívánjuk, hogy Isten sokáig éltesse,

Életét jó egészség, boldogság övezze.

(Elhangzott a beiktatás alkalmával)

KÖSZÖNTÉS NEMESBORIBAN

Február 6-án ünnepi istentiszteletre került sor Nemesboriban. A gyülekezet szeretettel köszöntötte 90. születésnapján ERDÉLYI ZOLTÁN lévitát. Megemlékeztek a gyülekezetben végzett több esztendeig tartó hűségese szolgálatáról. Hála-juk jeléül átnyújtották ajándékukat és a nemzeti szalaggal díszített virágcsokrot.

Erdélyi Zoltán bizonyágtétellel köszönte meg a gyülekezet hálás megemlékezését. Elmondta, hogy fiatal korától elkötelezte magát Jézus követésére, szolgálatára. Elvégezte a misziói iskolát Komáromban. Állandó szolgálatra nem nyílt lehetősége. Isten azonban készítette alkalmakat a számára - így szolgálhatott néhány évig a Nemesbori gyülekezetben és nagyon sokszor felvállalta a lévő gyülekezet pásztoralását is. Nemesboriban egy megtört gyülekezet lélekben való felemelkedését munkálta. Látogatta a családokat, foglalkozott a gyermekekkel, hirdette az Igét nemcsak a szószéken, hanem egész életével. Az elveszett anyakönyvet pótolandó összeállította a gyülekezet születési, konfirmációs, házasságkötési és elhalálozási adatait.

Munkássága meghatározó volt a gyülekezet életében.

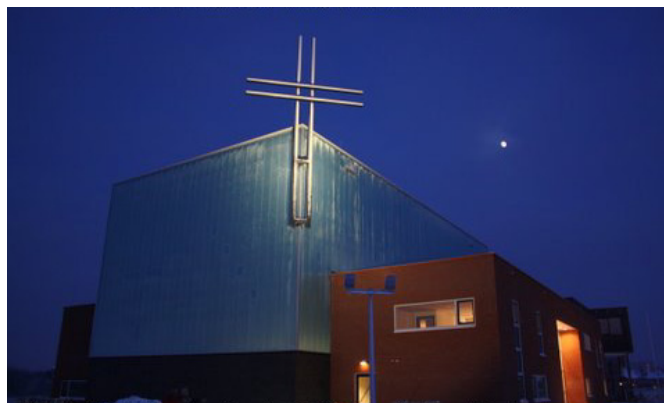
Mindezért legyen Istené a dicsőség! **-E.J.-**

Örömhír Hollandiából

Európa nyugati részéről sok elszomorító hírt hallhatunk. Kiürülő templomok, keleti vallások és babonák terjedése, sajnos azt sugallják, hogy nagy gondok vannak a keresztyén hitgyakorlással.

Örömmel számolunk be lapunkban arról az örömteli eseményről, amely a Harderwijk gyülekezetből küldött sokunk ismerőse Albert Heldoorn. A gyülekezet 2011. február 6-án kezdte meg Isten dicsőítését új templomában. A templom külső formája a mi számunkra talán szokatlannak tűnik, de áldjuk Istent azért, hogy kegyelme élő hitet, buzgó reménységet adott holland református testvéreinknek a templom építéséhez. Együtt örülünk az örvendezőkkel, s imádkozunk azért, hogy tudjunk egymást hite által épülni a szolgáló szeretetben.

Csoma L

Megemlékezések az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulóján

Nagykapos

A nagykaposi művelődési központban tartott ünnepi megemlékezést a városi Csemadok alapszervezet 2011. március 15-én. Az ünnepi műsor a Himnusz közös eléneklésével kezdődött. A vendégeket Mihók Gábor, az alapszervezet elnöke köszöntötte. Beszédét, melyben a történelmi emlékezet fontosságára, a nemzeti hovatartozás vállalásának szükségességére hívta fel a figyelmet, a következő szavakkal zárta: „A célunk, az ügyünk egy: szülőföldünkön megmaradni, megerősödni.”

Ezt követően az Erdélyi János Vegyeskar műsora tette megihettebbé az ünnepi hangulatot, majd Gabri Rudolf, a Nagykapos és Vidéke Társulás elnöke tartotta meg beszédét. A szabadságharc eseményeit a Hidaskürti Magán Szakközépiskola Nagykaposi Kihelyezett Tagozatának diákjai elevenítették fel színvonalas színpadi előadásban. A színdarab sikerét az is jelezte, hogy a nézők helyükről felállva, hosszan tartó tapsal fejezték ki tetszésüket az előadás végén. A

fellépők sorát a sátoraljaújhelyi Szepsi Laczkó Máté Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium diákjai zárták előadásukkal. A Szózat eléneklése után az ünneplő közönség átvonult a nagykaposi városháza előtti téren álló millenniumi Turul emlékmű elé, ahol elhelyezték koszorúikat.

Kassai és magyarbódi ünnepségek

Kassán a március ünnepségek a hagyományoknak megfelelően zajlottak. Szombaton, március 12-én a köztemetőben népes csoport koszorúzta meg a honvéd-sírokat, illetve a forradalom és szabadságharc alatt szerepet vállaló személyiségek sírját, majd vasárnap, március 13-án ünnepi istentisztelettel folytatódott az ünnepség a református templomban.

Igét Fazekas László, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke hirdetett. Egyszer Jézus egy néma ördögöt

üzött ki, s a néma megszólalt. A sokaság pedig elcsodálkozott, hiszen eddig sohasem tapasztalt ilyesmit. A néma meggyógyítása és a forradalom közötti párhuzamra mutatott rá. Ilyenkor a némának gondolt nép határozottan szólal meg. És mivel a 256-os dicséretet is énekeltük, az embernek önkéntelenül Márai Sándor 1956-os verse jut az eszébe. „Miért, hogy meghasadt az égbolt, /Mert egy nép azt mondta: «Elég volt.» /(...)/Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.” Leverték forradalmainkat, ám valami mégis megváltozott.

Koncsol László, az Egyház tiszteletbeli főgondnoka mondanivalóját a két nagy parancsolat köré építette föl. Az egyik, hogy „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. (...) A második hasonló ehhez:

Szeresd felebarátodat mint magadat.” (Máté Evangéliuma 22:37-39). Rámutatott, ha áttekintjük történelmünket, láthatjuk, ennek a két elvnek a be nem tartása tragédiákhoz vezetett. Ezután Fekete Vince, az Egyház főgondnoka szólalt föl, aki Kassán végezte a Konzervatóriumot a 70-es évek első felében, és a kassai gyülekezetben talált otthonra és olyan szellemi háttérre, melyből később is meríteni tudott. Most a révkomáromi Művészeti Alapiskola igazgatója. Mintegy ötven tagú tanári kar élén szolgál, ahová több, mint ezer gyermek jár. Esténként hálásan kulcsolja össze kezét, hogy iskolájában semmi különleges nem történt, és a fizetéseket át tudja utalni. A kassai gyülekezet énekkara adott műsort elénekelve a Székely Himnusz, majd nemzeti imánkkal zárult az ünnepség, mely Magyarbódon folytatódott. Ezt a ma már erősen elszlovákosodott falut népdalai és a jellegzetes tánca tette híressé az egész Kárpát-medencében.

A bódi templomban Fazekas László püspök szolgált ismét, kétnyelvű istentiszteletet tartott. Megyesi László, helyi református lelkész üdvözölte a megjelenteket. A püspök Mózes I. könyvéből választotta az igét, melyben Izsák gazdagodásáról olvashatunk (26:12-25). A kutakat melyeket ásott, mások igényelték. Ebben a helyzetben kapott buzdítást: „Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak téged...” (uo. 26:24.). 163 évvel ezelőtt más nemzetek fiaival együtt folyt a küzdelem a boldogulásért, ami jó alap a közös ünnepségre. Fontos, hogy visszatekintsünk a múltra, mert ez azt jelenti, hogy aki így tesz, előre akar lépni. De levonja a tanulságokat is, hogy ne hibázzon ismét. Az örökség határozza meg, ki vagyok. A Tízparancsolat is kimondja: „Tisztelt apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet istened, az Úr ad neked!” Ne feledjük, kik vagyunk és ezt mindenki a saját nyelvén fogalmazza meg.

A kassai énekkar énekelt ismét a templomban, mint azután a temetőben is. Fekete főgondnok beszéde elején megemlé-

te, apósa egykor itt szolgált fogorvosként, amire többen is emlékeztek. Majd a felelősségről beszélt. Egymásért felelősséggel tartozunk. Ha valaki nincs jelen, el kell érte mennünk. Felelősségünk gyermekeinknek átadni anyanyelvünket.

A hagyomány szerint, az első kassai csata (1848.XII.11) után Balla József magyarbódi lelkész temette el az elesetteket a tiltás ellenére. Ezért az ünneplő közönség tiszteletet a lelkész sírjánál a templom mellett, majd a temetőben vonultunk a kopjafához. Koncsol mondott ünnepi beszédet, melyben kiemelte, a híres 12 pont a magyar nemzet nevében fogalmazta meg a követeléseket, ám ezeket minden népre ki kívánta terjeszteni. Ezek a polgári demokrácia alapelvei voltak. Ma sem egyszerű ezeket érvényesíteni. Hiszen a történelemben a sztálinizmus következett a nyomorával és elképesztő embertelenségeivel. Számos revolúció zajlott azóta, most a szemünk előtt bontakozik ki Észak-Afrikában. A forradalmakat mindig két energia robbantja ki. Egyik oldalon a hatalom nem látja az emberek gondjait, miközben tehetetlen és korrupt. A másikon a Petőfi által megénekelte nép: „alul a víznek árja, Azért a víz az úr!” A forradalmak látszatra győznek, ám rendszerint a restauráció követi őket. S ez a visszarendeződés hányszor tagadta meg a Kárpát-medencében az anyanyelv szabadságát. Majd megemlékezett Pazderák Bertalan magyarbódi tanárról, akivel szökve mentek át a határon, hogy anyanyelvükön tanulhassanak. Azután egy József Atilla-idézet miatt fosztották meg tanári állásától.

Lerójuk kegyeletünket a forradalmak résztvevői előtt, akik azért harcoltak, hogy a világ szekere - vagy most már autóbusha - előre haladjon. Nem szeretem a forradalmakat - mondta a szónok -, mert vér folyik. Nem szeretjük a fegyvereket,

mert Jézus követői vagyunk. A hatalomtól elvárjuk, hogy mindenki üdvére kormányozzon, ne korlátozzon és szítson gyűlöletet, a feszültségeket oldja. Hogyan szeressem a hazát, ahol felcseréltetik a nagyszülők nyelvét? A kormányzottak kötelesek kinyilvánítani igényeit.

A katonasírok szólnak hozzánk. Élünk a jövőnek! Ember-séges kapcsolatokat ápoljunk. Szlovákok és magyarok szeres-sük egymást. Tud-e jobb programot nyújtani bárki is? Ezt kívánja tőlünk 1848 márciusa! Szerencsés János kassai főkonzul Orbán Viktor magyar miniszterelnök levelét olvasta föl. Az ünnep alkalom a számvetésre. A nemzet állapotának vizsgálatára. Az előző években kétségek között ünnepeltünk. Most a változás hónapjait éljük. Tovább törlesztjük tartozásunkat.

Béres Viktor, a kassai Magyar Nyugdíjasklub elnöke elszavalt Horváth Levente: Himnusz 1100 évre c. versét. Viliam Bačo, Magyarbód polgármestere kért szót, aki kiemelte, a beszédek úgy a templomban, mint a temetőben a szeretetről és a megértésről szóltak, melynek szívünkben kell virágoznia. Amit teszünk, az humanitárius cselekedet. Ezt kaptuk az Úristentől. Végül örömet fejezte ki, hogy sok ismerős arcot lát.

Kolár Péter, a Csemadok kassai szervezetének elnöke külön emlékezett Pazderák Bertalanra, aki a kopjafa mellett alussza örök álmát. Ő volt a bódi ünnepek motorja, melyek 1990 óta minden évben megismétlődnek.

Az ünnepség a kultúrházban folytatódott, ahol a vendégek köszönetet mondtak a településnek az ünnepség megszervezéséért és a vendéglátásért, a polgármester biztosított mindenkit, jövőre ismét ünnepelünk és közölte, a település történetét addigra ki tudják adni és a vendégek azt majd magukkal vihetik.

Felvidék Ma, Balassa Zoltán

Ünnepi megemlékezést tartottak Kaposkelecsényben

Kaposkelecsényben március 12-én tartottak ünnepi megemlékezést az 1848/49-es magyar szabadságharc tiszteletére. E jeles alkalomból Nemes Sándor, hejcei faműves "Összetartozás Életfája" című alkotását is felavatták.

A község parkjában összegyűlt tömeg a műsor megkezdése előtt egy perc néma csenddel tisztelt meg a nemrégiben tragikus körülmények között elhunyt falubeli ifjút, Lizák Attila emléke előtt. Az ünnepi műsor a Himnusz közös eléneklésével kezdődött. Ezután ifj. Varga Tibor, a helyi MKP alapszervezet elnöke üdvözölte a jelenlévőket, majd elmondta ünnepi beszédét. A '48-as események ismertetése mellett kitért a felvidéki magyarság jelenkori küzdelmeire is. „Ha az alma leszakad az ágról, azaz megszakad kapcsolata a gyökérrel, a tápláló erekkel, akkor az az alma kevesével rohadásnak indul, és idővel semmivé válik. Így van ez az emberekkel is. Ha egy nemzet tagja letagadja származását, megtagadja őseit, az az ember gyökér nélkülüként sokkal könnyebben lesz az enyészet áldozata. Manapság sajnos sokan elfelejtik ezt!” – fogalmazott egy helyen, utalva a népszámlálás jelentőségére.

Utána Kondás Sándor klarinét előadása következett, majd Petőcz Szandra adott elő felemelő magyar dalokat. Ezután Petőfi „Márciusi ifjak” című költeménye hangzott el Kovács Dalma előadásában. Őt követte Szajkó Gábor, a Rákóczi Szövetség Országos Választmányának tagja ünnepi beszédével, melyben a közelgő szlovákiai népszámlálás súlyára hívta fel a figyelmet.

Az *Összetartozás Életfáját* Fülöp Sándor, a község református lelképásztora áldotta meg, majd a koszorúzás következett. Ezután a tömeg átvonult a helyi községháza nagyszobájába, ahol Kovács András, a Csemadok-alapszervezet

elnöke felvezető szavait követően a kárpátaljai Credo verséneklő együttes tartott nagyszerű koncertet.

A rendezvény főszervezője a községben nem rég alakult Bercsényi Miklós Csemadok Alapszervezet volt, továbbá közreműködött a helyi MKP alapszervezet, a Via Nova Ifjúsági Csoport és Kerecsen Polgári Társulás is.

LZ, Felvidék Ma

A Rozsnyói járásban is emlékeztek 1848-ra

A Rozsnyói járás négy községében Kőrösben, Berzétén, Lekenyében és Tornagörgön Dévai Nagy Kamillával ünnepelték a magyar ajkú lakosok 2011. március 13-án az 1848-as forradalom évfordulóját. A Liszt-, Bartók- és Kazinczy-díjas művésznő és diákjai a Magyarok fénye című műsorukat adták elő. A fellépéseket a négy helyszínen a Magyar Koalíció Pártjának Lekenyei Alapszervezete szervezte.

Kőrösben a helyi református templomban került sor a koncertre, amit a kopjafa megkoszorúzása követett. A kis községben több, mint ötvenen vettek részt az ünnepségen.

Ezt követően a berzétei református templomban az ünnepi istentisztelet keretén belül két dal erejéig a művészek előzetest adtak a híveknek a délutáni műsorukból. Az emlékmű megkoszorúzása után 13:00 órától a helyi kultúrházban került sor a teljes előadásra, melyet a helyi Csemadok alapszervezete szervezett.

Lekenyében, az alig 300 lelket számláló községben, több, mint hatvanan vettek részt a megemlékezésen, fiatalok és idősek egyaránt. Az ünnepi műsor istentisztelettel kezdődött a helyi evangélikus templomban. A program a református templomkertben folytatódott tovább, ahol Beke Beáta, az MKP helyi elnöknője üdvözölte az ünneplőket. Ezt követte a művészek előadása, melyet a lekenyei lakosok közül többen könnyekkel a szemükben hallgattak. Ezután a kis település önkormányzata és hat szervezete - a Magyar Koalíció Pártja, a Csemadok, a nyugdíjas klub, az evangélikus és református egyházi gyülekezet, az Ifjúsági társulás és a PRO LETI Polgári Társulás képviselői helyezték el a megemlékezés koszorúját a kopjafa tövében. A lekenyei kopjafán lévő

Széchenyi-idézet a gyökereinkhez való visszatérés fontosságára hívja fel a figyelmet: „Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövő.” A község MKP-szervezete hűen ehhez az üzenetnek és ennek szellemében rendezte meg immár harmadik alkalommal a március 15-i megemlékezését a kopjafánál.

Ezen a napon az utolsó koncert a helyi Csemadok és MKP szervezésében a koszorúzási ünnepség után a tornagörgői református templomban valósult meg, melyen több, mint százan vettek részt. A koncertet Porubán Ferenc, az MKP rozsnyói járási elnöke nyitotta meg.

E jeles nap az összefogásnak és önzetlenségnek köszönhetően jöhetett létre, és méltó megünneplése volt a magyar szabadságharc évfordulójának.

Felvidék Ma, Beke Beáta

A lekenyei koszorúzás

Mitől gazdag Svájc ?

Van mit tanulnunk... Önmagunk értékelését leginkább!!!

”Svájcba emigrált magyar tanárnő fia szájából hallottam, hogy amikor a mamát befogadta a helyi iskola, azzal tüntette ki az igazgató, hogy ő intézhette az iskola számára szükséges eszközök beszerzését.

Persze bizonyítani akart, és összeállította a listát, amit izgatottan vitt a bemutatásra. Az igazgató vetett rá egy pillantást, majd elmondta, az úgy rossz, ahogy van, lehet újraírni. Az értetlen arcot látva, jóindulatúan elmagyarázta:

Először meg kell nézni, hogy a városban gyártják-e ezt a cikket? Ha igen, meg kell venni, mert az a legolcsóbb, hiszen a város lakóinak munkát biztosítunk, és a későbbi minőségi problémák kizártak. Ha nem, meg kell nézni, hogy a tartományban készítene-e ilyesmit, mert ez a második legolcsóbb, minőség vitára itt sem kell számítani. Amennyiben a tartományban nem készül, megnézzük, hogy Svájc területén előállítják-e a terméket.

Ha igen, jöhet. Végül felmerül a kérdés: mi a teendő akkor, ha nem gyártják Svájcban?

Ekkor hátra kell dőlni és behunyt szemmel (esetleg egy rövid szunyókálás után), pihent állapotban azon lehet elgondolkodni, hogy egyáltalán, kell nekünk ez a vacak?”

Figyelem, pedagógusok, és figyelem szülők! Ezt a hozzáállást tanítsátok minden családban, óvodában, iskolában, egyetemen!!!

Ennyi kell ahhoz, hogy örökre kilábaljunk mindenféle gazdasági krízisből...

Ehhez nem kell kommentár!

beküldte: **Bodnár Róbert**

Pályázati felhívás

Pályázat

Pályázat

Az Ungi Református Egyházmegye Tanácsa pályázatot ír ki a I/2000-es közoktatásról szóló törvény 13.§-ban foglaltak alapján a Vajáni Magyar Tanítási Nyelvű Református Egyházi Alapiskola igazgatói tisztének a betöltésére. A pályázathoz kérjük csatolja szakmai életrajzát és az intézmény vezetésére vonatkozó részletes koncepcióját. A pályázatát kérjük postai úton, ajánlott küldeményként, „Pályázat” felirattal megjelölve küldje el az esperesi hivatal címére, legkésőbb 2011. május 31-ig. Cím: Užský seniorský úrad 076 77 Veklé Slemence č. 145

A Kárpát-medence Reformátussága

Nyolc éves az Agnus Rádió

„Kétség sem fér hozzá, hogy a család és az otthon az, amely által az emberi társadalom legnagyobb erényei születnek, erősödnek és táplálkoznak.” Winston Churchill e gondolatával köszöntötték az egybegyűlteket március 5-én, a kolozsvári Református Kollégium konviktusában, az Agnus Rádió nyolcadik születésnapján a műsorvezetők, Kelemen Csongor és Nagy Ibolya.

Visky János, Kolozsvár Bulgária telepi lelkipásztor áhítatában kifejtette, hogy “Isten báránya örök igéjének újjáteremtő, közösséget formáló szavának eszköze akar lenni az Agnus Rádió is, amely immár nyolc éve hirdeti az igét, ihletője pedig nem más, mint Agnus Dei, Isten ama báránya, aki mintegy kétezer éve hallatja szavát világunkban.”

Vitus-Bulbuk István főszerkesztő köszöntőjében kiemelte az utóbbi egy év legfontosabb projektjeit és bejelentette, hogy hamarosan Sepsiszentgyörgyön is szólni fog az Agnus, az egyik ottani rádió egyházi műsorának elkészítésében fog a kolozsvári szerkesztőség segíteni.

Kelemen Hunor kulturális és örökségvédelmi miniszter köszöntőlevelét Kiss Gábor olvasta fel. A miniszter levelében a közösségi rádiózást méltatta, mondván, hogy hiánypótló az a munka, amit az Agnus Rádió munkatársai végeznek, „amelynek alapja az önkéntesség, az önfeláldozó, a közösség érdekeit szem előtt tartó hozzáállás”. Székely Árpád, a Református Kollégium igazgatója elmondta, hogy jól esik reggel hallgatni az Agnus Rádiót, jól esik hallani az áhítatot, a napi igét, a biztatást, amellyel az ember nekivághat a napnak.

Vitus-Bulbuk István ezután az Európai Unió által meghirdetett önkéntesség évéről beszélt. Elmondta, az önkéntes munka olyan szabadon választott, kényszer és ellenszolgáltatás nélküli, mások javára végzett tevékenység, amely anyagi érdekektől mentes. A rádió főszerkesztője kifejtette: a 19. században Erdélyben és a református egyházban nem önkéntességről beszéltek, hiszen abban az időben az önkéntes munka természetesnek számított, része volt az emberek mindennapjainak. Míg a fejlett nyugati országokban a lakosságnak akár 40 százaléka is végez önkéntes munkát, ezzel szemben Romániában a lakosságnak csak a 3,7 százaléka kapcsolódik be valamilyen önkéntes tevékenységbe. Vitus-Bulbuk István hangsúlyozta, hogy az önkéntes munka érték, értékes munkát pedig az Agnus Rádiónál is lehet végezni, majd felsorolt néhány olyan tevékenységet, amelyet már önkéntesek végeznek a rádiónál és amelyekbe be lehet kapcsolódni.

Az Agnus Rádió ebben az évben felvállalta, hogy támogatni fogja a mezőségi Kemény Zsigmond Szórványoktatási Központ létesülő könyvtárát, ezért könyvgyűjtést hirdetett meg. Balázs Bécsi Attila, a Téka Alapítvány elnöke elmondta: a mezőségi szórványprogramot 11 éve kezdték el, eredménye két bentlakás, kollégiumi épület, amelyben jelenleg 200 gyerekről gondoskodnak. Balázs Bécsi Attila elmondta, hogy az épületben, amelynek az alapkövét múlt év október 9-én tették le, bölcsőde, óvoda és 1-12 osztály kap majd helyet, ahol a mezőségi szellemet és a mezőségi értékeket próbálják majd a tanulóknak átadni. A Téka alapítvány elnöke megköszönte az Agnus Rádió kezdeményezését, mint mondta az új intézmény teljesen nulláról fog indulni, „ezért fontos az, hogy már most gyűjtsük a könyveket is az eljövendő intézmény könyvtárába”. A születésnapon mintegy 200 könyv gyűlt össze, körülbelül ugyanennyi már a rendezvény előtt beérkezett a Kolozsvár Alsóvárosi (Kétágú) Református Egyházközség irodájába is, ahová továbbra is be lehet vinni a könyvadományokat, a gyűjtés ugyanis folytatódik.

Vitus-Bulbuk István
főszerkesztő

Ugyancsak a meghívottak között szerepelt a Kavalkád kórus is, amely a délután folyamán két alkalommal is megörvendeztette a közönséget érdekes, egzotikus hangzásvilágú énekeivel. Tóth Árpád karvezető elmondta, hogy az együttes szeptemberben alakult, havonta egy hétvégére állnak össze, a tagok Erdély, illetve főleg Partium különböző részeiből gyűlnek össze.

Deme Ilona, az Életfa Családsegítő Egyesület elnöke az általa képviselt egyesület és az Agnus Rádió közötti hasonlóságokról beszélt, kiemelve, hogy mindkét szervezet működésének a háttérben sok önkéntes munka áll. Deme Ilona szerint a két intézménynek hasonló a célcsoportja, a küldetése, „mindkét szervezet egy hagyományos értékrendet szeretne közvetíteni, sugározni a családok felé”. Az Életfa Családsegítő Egyesület elnöke elmondta, nem szereti, ha általánosítanak, és azt mondják, hogy a család intézménye krízisben van, ugyanis „a mi családunk a mi felelősségünk”, rajtunk áll, hogy egy krízis milyen irányba tereli a családi életünket.

Deme Ilona köszöntője után Szabó Kinga, az Életfa Családsegítő Egyesület alelnöke vette át a mikrofont és játékra hívta a felnőtteket és a gyerekeket. A mindenkit megmozgató népi játékok után került sor a születésnap utolsó programpontjára, a már hagyományos tortalicitre, ezalatt pedig a tombolákat is ki lehetett váltani.

Forrás: Agnus Rádió

Visky János lelkipásztor

Békességben vagyok! És akkor...?(!)

„Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.“ (Mt 5,9)

Milyen ritkán hagyja el ez a szókapcsolat a szánkat, ugye? Tudjuk egyáltalán mi a békesség? Hol kell keresni? Kiben és miben találhatjuk ezt meg, vagy hogy hogyan érzük ezt el? Mit kell tennünk mindazért, hogy ez őszinte kijelentés legyen?

Rohanok, sietek, nem érek rá, hagyj békén, dolgom van, nem érted, hogy nincs időm? ...és még nagyon sok hasonló mondattal éljük napjainkat. Időtlenek és békétlenek vagyunk. Állandó időhiány, kapkodás, idegesség, aminek sokszor a felszínesség és az érzéketlenség az „édes testvére“. Ilyenkor törvényszerű, hogy leginkább annak a nyakába zúdítjuk a feketelevest, aki a legkevésbé érdemli meg. Mindig ahhoz nincs türelmünk, aki a leginkább igényelné egy jó szavunkat, vagy csak egy kis érzellemmel teli arcimimikánkat, ölelésünket.

„Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.“ Miért hívják majd a békességben élőket Isten fiainak? Akkor elég csak megtalálnom a pillanatnyi békémet és máris Isten fia vagyok? Nem túl egyszerű ez így? Nem, nem az! Hogy miért? Azért, mert nagyon nehéz megtalálni a belső békénket (az ember általában saját magával boldogul a legnehezebben), ugyanis gyarlók, esendők és bűnösök vagyunk, ami azt is jelenti, hogy telhetetlenek, örök aggodalmaskodók és hitetlenkedők, így pedig béke sincs. Mindig külső dolgoktól, kirándulásoktól, wellnes-központoktól, zenétől és még sok minden mástól várjuk a jobb létet, megnyugvást! Majd ha végre kiszabadulok ebből az ördögi körből, a mindennapi munkából, jaj, végre fellélegzek és megnyugszok!

Azonban gondoltunk már arra, hogy a gondjaink megoldása egy karnyújtásra van tőlünk? Vagy ez így túl egyszerű lenne? Az lenne, ha az ember nem gondolná azt, hogy mindig a bonyolult, a sok, a minél fenomenálisabb dolgok a jók. Sokszor az egyszerűség a legjobb! De mivel az ember saját magát teszi vakká és süketté, és minden földi badarságot előre valóbbnak tekint, mint a belső nyugalomát, és míg ezen igazán határozottan nem akar változtatni, addig nagyon is bonyolult az egyszerű. Pedig a békesség megtalálásához elég egy becsukott szem, egy időre bezárt fül, alázatos hit, pár könyörgő szó Jó Atyánkhoz, hogy segítsen megálljt parancsolni magunknak, „Adjon nekünk békességet!“. Néha egy kép, egy hanglejtés, egy ölelés csodát művel, ha képesek vagyunk visszafojtani indulatainkat, ha jó hírt hallunk, ha megnyugtató eredményekkel vár az orvos, ha az unokánknak csillog a szeme. Apró dolgokban van az Isten békessége! Ehhez pedig szinte helyváltoztatásra sincs szükség, csupán csendet kell teremteni magunk körül, és csakis az Ővele való kapcsolatunkkal foglalkozni. Csakis és kizárólag!

Viszont az nem jó, ha ezt kényszernek érezzük, mert anyukám vagy a tiszteletes úr azt mondta, hogy imádkozzak, na itt vagyok, imádkozok. Vagy talán eddig sem jutunk el, mert hát értse meg Ő is, hogy nem érek rá, hiszen még meg kell főzni holnapra, a sorozatomban pont ma dől el, hogy életben marad-e a főszereplő vagy nem, vagy talán most van csak időm pihenni, hát már ezt sem lehet nyugodtan? Gondoljunk bele, hogy a Jó Isten ilyenkor mit gondol rólunk. Hálát adhatunk, hogy hívő emberek vagyunk és van egy biztos támaszunk, Aki meg-

segít, ha bajban vagyunk, ha őszintén kérjük, és az is biztos, hogy a lehető legjobbat adja meg nekünk! Hétszer és hetvenhétszer is megbocsátja gyarlóságainkat, mi pedig pár percet sem számunk rá a nap 24 órájából? Bezzeg mi elvárjuk, hogy a könyörgésünket meghallgassa, mi pedig ha nem muszáj, fülünk botját sem mozdítjuk egy ima erejéig. A lelkiismeretünk ilyenkor hol van? Épp a következő szabadidőprogramról álmodozik, vagy már ott is van és épp a kilátást csodálja? De vajon igazi, belső, lelki békességet érez? Mert ha például egy hívő ember lelke nyugodt vasárnap délelőtt, amikor hallja a harangot és mégsem megy el az Isten házába, akkor talán mégsem az a helyes út. A lelki béke nem csak arról szól, hogy otthon én imádkozom, de nem megyek templomba, mert ott van Mariska néni és... magyarázatok, kifogások, elméletek kreatív sorozata következik (a templomlátogatásról majd egy következő alkalommal részletesebben). Az Istennel való kapcsolat és a kapcsolat ápolása az igazán fontos kulcsa a lelki békességnek. Azonban ez nem csak egyéni, hanem közösségi dolog is. Higgjuk el, szükségünk van a közösségre, építi még a legérettebb hitűeket is!

Amit Ő sugároz felénk, amivel megajándékoz minden nap, az minden földi dolognál fontosabb kellene, hogy legyen. Mindennapi dolgaikkal is csak akkor boldogulunk igazán, és csak akkor lehetünk boldogok, legbelül is nyugodtak, ha Őt hívjuk segítségül gondjainkhoz, bajainkhoz, mert Ő az Egyetlen, Aki igazán tudja, hogy mikor mire van szükségünk!

Sokszor el sem tudjuk képzelni, naponta mennyi lehetőség mellett megyünk el, csak azért, mert rohanunk. Annyi kellemes pillanatot rontunk el, annyi mindent értékelünk le és félre, vagy figyelembe sem veszünk. A mindennapokban annyi lehetőségünk van elérhető kikapcsolódásra, szórakozásra, megpihenésre, azonban azok „nem elég jók“ nekünk. Vagy csak érdektelenek vagyunk? Rengeteg kulturális és egyházi rendezvény várja tárt karokkal

a „szellőzni“ vágyó, „változatosságot igénylő“ embereket, sokszor nem hogy a szájukba adja, de meg is rágja helyettük az ételt, de akkor is keresztülnéznék a hirdetőtáblán. Közben, pedig panaszkodnak, hogy nincs időm, pénzem, nem tudok elmenni sehova, infarktust fogok kapni az egyhangúságtól, hogy legyenek így nyugodt, hagyjál már te is. Igen, itt van az emberi balgaság, mert nem látja az értékeket, ami a szeme előtt van. Miért? Magyarázatokat gyártani lehet, viszont ettől a tény tény marad és sajnos az ember is ember marad. Viszont van, aki éjt nappallá téve dolgozik, hogy sikeres lehessen egy rendezvény, a nagyérdemű pedig csak otthon kesereg, hogy hát itt soha nem történik semmi. Tisztelet a kivételnek! Így hát mit vár az ember, amikor sokan saját magukhoz sem találják az utat, nem hogy a másokkal való közösségbe. Lelki békesség nélkül viszont a legnagyobb csendben is nyugtalanok leszünk. Akkor lehet majd jobb, ha a „szoríts nekem“-et felváltja az „imádkozz értem“, és amikor a „majd a sors eldönti“ helyet cseréli a „Jó Isten kezében van minden“-nel.

A békesség az egyik legalapvetőbb alkotóeleme életünknek. Mi fontosabb a lelki békénél? Ha az nincs, semmi sem megy

Simon András grafikája

ügy, ahogy kellene! Amikor gyomorideggel indul a reggel, félünk valamitől, vagy izgulunk, aggódunk, vagy épp háborgunk, panaszkodunk... így nem lehet kellőképpen végezni a teendőket. Próbáljunk itt-ott megállni pár percre, vagy menet közben elgondolkodni, hogy ezt le kell győznünk, és kérjük Atyánkat, hogy segítsen megnyugodni és nyugodtan végezni teendőinket. Ha nem állunk meg soha, egyszer valamivel nagyon megütjük a bokánkat, vagy valamibe beletörük a bicskánk, vagy otthagyjuk a fogunkat... Rengeteg közmondás, szólás-mondás van, nem véletlenül. Lassan járj, tovább érsz; türelem, rózsát terem; sorolhatnám... Bölcsességek, és mindenekelőtt ott vannak a mi Urunk intései, a Lélek gyümölcsei, hiszen ha Lélek által élünk, akkor eljünk is a Lélek szerint (Gal 5,25).

Bőjt van, ideje az önvizsgálatnak, lelki megtisztulásnak és új erő gyűjtésének. Gondolkodjunk el döntéseinken, minden-

napjaink folyamatán, alapvető szokásainkon és cselekedeteinken, hogy helyes-e vagy tudnánk jobbak is lenni? Próbáljunk önkritikát gyakorolni, rendet tenni először saját házunk táján, és a tanultakból táplálni környezetünket. Fékezzük indulatainkat, mert nem ösztönlények vagyunk, hanem értelemmel is megáldott Atyánk. Tanuljunk alázatot, de bátran álljunk ki az igaz ügy mellett! Akarjuk látni és értékelni az igazi értékeket! Fedezzük fel újra és újra azokat a dolgokat, amik előrébb visznek életutunkon! Gyakoroljuk az emberséget, tiszteletet, becsületet, és igyekezzünk tisztába kerülni saját magunkkal, hogy ne csak a holnapot és a következő lehetőséget várjuk, hanem próbáljunk mi magunk is lehetőséget teremteni... Mindezen fejlődéshez, kereséshez és megtisztuláshoz Isten segítő jobbát kérem és kívánom, hogy érjen el Hozzád is!

Csoma Annamária

KÁLVINNAL LUGOSON ÉS TEMESVÁROTT

A Presbiter c. lap felelős szerkesztője idén is folytatja Kálvinról szóló előadás-sorozatát. Ezúttal a szép Bega-parti templomban, Lugoson tartott presbiter-találkozón szöveg Kálvin időszerűségéről, emberi, lelki arcáról, ami kiterjedt levelezésében is megmutatkozott.

A Királyhágó-melléki Református Egyházkerülthez tartozó Temesi Egyházmegye esperesének, Fazakas Csaba temesvári lelkésznek, és a területi Presbiteri Szövetségnek a meghívására került sor a látogatásra február 25-27. között. Először a temesvár-belvárosi egyházközséghez érkeztünk meg, ahol a nevezetes épület homlokzatán messziről olvasható felirat fogadott: „Éljen Tökés László! Szabadság!”. Románia második nagyvárosának nyüzsgő útjain Fazakas Csaba esperes irányításával találtuk meg a templomot, ahol a nagy havazásban Demeter Sándor beosztott lelkész figyelmes kedvességgel és szorgos lapátolással készítette a kocsit beállót. A tágas egyházi épületben, ahol az esperesi iroda, lelkészlakások, templomépület, gyülekezeti terem, az alagsorban ifjúsági terem, az emeleten vendégszoba is helyet kapott, a vendéglátók testvéri figyelmessége és szeretete rögtön otthonossá tette megérkezésünket. Délután került sor a szépen felújított, festői környezetben fekvő lugosi templomban a presbiter-találkozóra. A vendéglátó gyülekezet lelkipásztora, Gáll Zoltán köszöntötte a szakadó hó ellenére összegyűjtött mintegy 70 presbitert. Az ülést Dr. Békefy-Röhrig Klaudia lelkész úr igehirdetése vezette be, aki a közelgő Női Világmanap egyik Igéjéről, a Márk 8,11-21-ről szolgált. Ezt követően került sor Dr. Békefy Lajos úr vitettképes előadására Kálvin időszerűségéről, lelkiségéről, imaéletéről, Szentlélek által min-

dig megújult, csodálkozásra képes látásmódjáról, amit nagy figyelemmel hallgattak a jelenlévők. A vendégeket meleg, testvéri szavakkal köszöntötte Pataki Károly egyházmegyei főgondnok. Az alkalmon a vendégszolgálatot végzők átadták a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnökségének és a Presbiter c. lap szerkesztőbizottságának testvéri köszöntését, valamint több száz lapot, és a Kálvin életét és tanítását hat levélben feldolgozó, a presbiterek használatára kiadott füzetecskét is. Szombaton délután még sor került egy aradi gyors látogatásra, tiszteletadásra a 13 vértanú emlékműve előtt, és a Kiengesztelődés terén felállított aradi emlékmű megtekintésére. Az este folyamán látogatást tettünk Gyurkóczy Aranka aradi evangélikus börtönelkésznél, a felelős szerkesztő kolleginájánál, majd az arad-mósoczi gyülekezet-

ben és szép templomában, ahol Józsa Ferenc lelkipásztor és családja bibliás, hűséges szolgálatával ismerkedtünk meg. Temesvár református templomában a vasárnap délelőtti istentiszteleten János 21,1-14alapján hirdette az Igét lapunk felelős szerkesztője, mintegy 260 fős gyülekezet előtt. A lelkész úr itt is szólt a közelgő Női Világmanapról néhány vetített kép bemutatásával. Az este során még a gyülekezeti ifi alkalmán vettünk részt, ahol éjszakáig tartó, elmélyült beszélgetés és imaközösség alakult ki a fiatalok és a vendégek között. Vendéglátóinkra, a gyülekezetekben megismert kedves testvérekre, fiatalokra áldásmondó szívvel gondolunk vissza. Jó volt látni, hogyan él és szolgál odaadóan, bátor hittel, imádságos szívvel a Temes és a Bega, meg a Maros partján református magyar népünk...

(drbl)

Lugosi református templom

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Keresztény iskola mohamedánoknak

Jeruzsálemben, a Damaszkusz-i kapuval szemben található az a több mint 100 éve alapított katolikus elit leányiskola, amelynek Schmidt iskola a neve. Keresztény és mohamedán tanárok mintegy 500 diáklányt tanítanak itt, akiknek 90 %-a mohamedán vallású. Egy régóta itt dolgozó mohamedán tanárnő egy reggelen, megszegve az iskola szabályait, kendővel a fején jelent meg munkahelyén. Az iskola vezetője, egy barátságos német hivatalnok, megkérte a tanárnőt, hogy a következő napon mellőzze ezt a viseletet. A tanárnő a következő napon is mohamedán fejkendővel jelent meg. Ekkor az iskola vezetője felszólította, hogy döntsön az iskolában végzett munka és a fejkendő viselet között. A következő napon a tanárnő mohamedán szülők támogatásával ismét fejkendőben jelent meg, s a Hamasz szervezet támogatásával sztrájk kezdődött, nem mellőzve az erőszakkal való fenyegetést sem. Ennek eredményeként az iskola vezetője lemondta a 2010-es

év érettségi ünneepségét.

A Talitha Kumi szintén több mint százéves német keresztény iskola, amelyet a valamikori császári diakonisszák alapítottak. Ma ennek az iskolának

900 diákja van, szintén magas a mohamedánok aránya. Azt is mondhatnánk, hogy ez csak tükrözi Jeruzsálem és a Jordánon túli területek lakosainak magas mohamedán arányszámát. Van itt azonban egy elgondolkodtató tényező: a pénz. Mindkét iskola magániskola, amelyeket német állami támogatással és egyházi adományokból tartanak fenn. Létezik ugyan tanulmányi ösztöndíj, de a keresztény gyerekek aránya elenyésző. A keresztény családok túl szegények ahhoz, hogy

gyerekeiket ezekben az iskolákba küldjék. Így a keresztény gyerekek számára létrehozott helyek többségét mohamedánok töltik be. Itt tehát a jövőd palesztin elit tanul. A helyi keresztényeknek nincs elég pénzük elit iskolára.

A helyi keresztények gyerekei számára az ó-városban található kopt iskola marad tanulási lehetőségként. A társadalom szegényebb rétegeihez tartozó keresztények gyerekei számára ez marad. Itt is vannak mohamedánok, de csak kis számban. A tanárok csodálatosak, s akkor is tanítanak, ha hónapokon keresztül nem kapnak fizetést. Ez az iskola ugyanis sem állami, sem említésreméltó egyházi juttatásban nem részesül. Az iskolának nincsenek számítógépei és weboldala sem. Az itt tanuló gyerekek valószínűleg nem juthatnak egyetemre sem. Ők lesznek a német keresztény adományokon kiképzett mohamedán elit alárendeltjei. Mindkét német keresztény elitiskola a mohamedánok és a keresztények közötti párbeszédet propagálja, amely – legalábbis weboldaluk szerint – nagyon eredményes. Mindkét iskola dicséri a mohamedánokat és a palesztinokat. Mindkét iskola diákjai részt vesznek a Kirchentag (német egyházi rendezvény) alkalmain és más nagy rendezvényeken, mindenütt a már említett párbeszédet propagálva. Az elsöprő iszlám többségről hallgat mindkét iskola vezetése és a német iskolaszéki tagok is. A valóság ugyanis elvonná az adományozók kedvét a támogatások folytatásától. A valóság megismerése esetleg arra kényszerítené az iskola vezetését, hogy végre keresztények felvételével erősítse a kereszténységet a palesztin területeken.

Solomon Ohio, Israel Heute (fordította: Csoma L.)

Gondoltuk volna, hogy...

- Izrael miniszterelnöke Benjamin Netanjahu havi bruttó fizetése 44.000 Schekel, azaz 9500 €. Ebből azonban csak 15.000 Schekel-t kap tisztán kézhez, mivel 29.000 Schekelt adóként kell befizetnie. **Ez azt jelenti, hogy tiszta fizetése 3200 €.**

- Frantisek Žigának, Bystrany polgármesterének a képviselőtestület 3000 € havi fizetést szavazott meg. A polgármesternek gondot jelentett az eskü szövegének elolvasása.

Gondolom a 27.778 négyzetkilométer kiterjedésű, több mint 7,5 millió lakosú Izrael állam miniszterelnöke jobban tud olvasni, mint a 430 ha területű, 2995 lakosú Bystrany polgármestere és csak ebből adódik a 200 € különbség! Vagy talán a demokráciánkkal van valami baj?

CsL

Izraeli viccek

Fiatal édesanya két kisfiával sétál a korzón. A vele szembe jövő ismerőse örömmel üdvözlö, s érdeklődik a gyerekek kora felől. Az édesanya határozottan így válaszol: Az ügyvéd úr, aki a jobb kezemet fogja négy éves, öccse, a doktor úr, három éves.

A zsidó gyülekezet elhatározza, hogy zsinagógát épít. Az adakozás elég lassan halad, ezért az egyik gyülekezeti alkalmon a rabbi így szól a közösséghez.

- Van egy jó és egy rossz hírem.

A jó hír, hogy megvan a zsinagóga építéséhez szükséges pénz.

A rossz hír, hogy ez a pénz még mindig a ti zsebetekben van.

Köszönjük Andreas!

Szolgatárként és jó barátként köszönhetjük meg Andreas Hess szolgálatát. A HEKS sokak számára egyet jelentett Hess-el, aki 1990-től nagy odaadással szolgálta a volt keleti blokk protestáns egyházainak fejlődését. Személyesen 1990 őszén ösztöndíjasként Zürichben találkoztunk először. Közvetlen

zett minél jobban megismerni a Felvidéken élő reformátusság helyzetét felismerve, hogy Svájcban sokak számára a történelmi reformáció ismerete csak az akkori Csehszlovákia cseh területeire korlátozódik. Szorgalmazta, hogy gyülekezeti látogatások alkalmával számoljak be a magyar reformátusság létéről és év-

gok magyar reformátusságának helyzetéről. Kész volt segíteni abban is, hogy egyházunk számára is lehetővé váljon a szolgálati személygépkocsik igénylése, s az első két ilyen gépkocsi árát személyesen adta át, hogy hazatérve megvásároljam azokat az igénylők számára. Bár ezt akkor némelyek nem fogadták osztatlan egyetértéssel, a segítézés megindult, s azóta is segíti a több gyülekezetben szolgáló lelkészeket. Hosszan lehetne sorolni a közös szolgálatokat, itt csak az utolsó közös szolgálatot szeretném megemlíteni. A Kálvin év alkalmából szervezett svájci utazásunk alkalmával Andreas Hess közreműködésével jött létre az a támogatás, amely hat kárpátaljai református testvérünk számára tette lehetővé a részvételt. Március 31-én, 24 év elteltével Hess testvérünk befejezi a HEKS-ben végzett munkáját. Ez azonban számára nem a tétlenséget jelenti, hanem további szolgálatokat, melyekhez Isten gazdag áldását kérjük számunkra lapunk Szerkesztősége nevében is.

Csoma L

A zürichi Bahnhofstrassén – balról az első Andreas Hess

érdeklődéssel, megértő türelemmel hallgatta a 80-as évekről tartott beszámolókat. Beszélgetéseink alkalmával igyeke-

százados szolgálatáról, hogy a svájci testvérek minél teljesebb tájékoztatást kapjanak a Magyarországot körülvevő orszá-

Honismereti és angol nyelvtábor 2011

A Református Tanulmányi Központ 2011. július 18-23 között szervezi meg a Honismereti és angol nyelvtábort. Szeretettel hívjuk az érdeklődő fiatalokat. A már megszokott honismereti és angol nyelvi foglalkozás mellett nem maradhat el a honismereti kirándulás sem. Részvételi díj 55 Euró.

További tájékoztatást a 056 62 82 560-as telefonszámon, vagy a 0908 035 094-es mobilszámon és a csoma@copusnet.net címen lehet.

Üdülési és szálláslehetőség Horvátországban

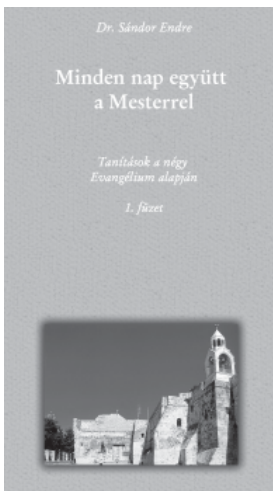
A Split közeli Trogir körzetében kellemes apartman-házra hívjuk fel olvasóink figyelmét. Kellemes környezet, a tengerparttól mindössze 30 méterre. Gyönyörű történelmi városok (Split és Trogir) közvetlen közelében. További információk a www.slapare.com weboldalon.

Könyvajánló

Örömben és bánatban

Hosszabb idő után ismét kapható Dr. Sándor Endre: Örömben és bánatban c. imakönyve. Miközben az elvilágiasodásról beszélünk, vannak jelek, amelyek arról árulkodnak, hogy igenis van személyes kegyesség. Vannak imádkozó emberek. Ez az imakönyv már a negyedik kiadást éri meg. Lapunk szerkesztőségében megrendelhető, ára 3,90 €.

Dr. Sándor Endre *Minden nap együtt a Mesterrel*

“Lelkipásztori szolgálatom alkalmain többször prédikáltam az evangéliumok alapján. Most arra az elhatározásra jutottam, hogy a SZINOPSZIS alapján, ami érdekes módon 367 evangéliumi – párhuzamos – szakaszt különböztet meg, szeretnék az év minden napjára egy-egy szakaszt magyarázni. Tehát így minden nap megismerhetünk egy szakaszt az Úr Jézus Krisztus földi

életéből, cselekedeteiből és tanításaiból. Ebből a magyarázattól tartja kezében a Kedves Olvasó az első füzetet. Isten kegyelméből szeretném 12 füzetben így az evangéliumokat végigmagyarázni, minden napra egy-egy áhítat formájában közkinccsé tenni.” – idézet a könyv bevezetőjéből. Lapunk szerkesztőségében megrendelhető, ára 4,50 €.

Támogassa gyülekezetét adója 2%-al

A Lónyay Gábor Polgári Társulás megköszöni minden kedves adakozónak a 2010-ben átutalt adószázalékot. Istennek legyen hála egyre többen ismerik fel, hogy az adó 2 %-nak átutalásával valódi támogatást nyújthatnak saját gyülekezetüknek a Lónyay Gábor Társuláson keresztül, vagy a Református Tanulmányi Központ nyári gyerektáborát segíthetik.

Mindazoknak akik adójuk 2%-át céljaink támogatására kívánják fordítani megadjuk adatainkat:

Név: Záuymové združenie Gábora Lónyayho

Székhely: 076 74 Drahnov 216

Jogi forma: Občianské združenie

ÍCO: 31256732

További tájékoztatást a 056 6282560-as, vagy a 0908 035 094-es telefonszámon adunk. Kérésre postán, vagy E-mail-en elküldjük az adatainkkal kitöltött forma-nyomatványt is.

Csoma László

Meghívó

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészei egyesület 2011. április 27-én, 10 órai kezdettel tartja tisztújító közgyűlését Hanván a Diakóniai Központ épületében. A közgyűlés Fazekas László püspök áhítatával kezdődik, majd az ügyvivő testület beszámolóját követően a tisztújításra kerül sor. Az ügyvivő testület szeretettel hívja az egyesület tagjait és az érdeklődő lelkipásztorokat a testvéri találkozóra.

Csoma L.

Lapunk szerkesztőségében rendelhető

GYEREKEKNEK :

- Bibliai történetek gyerekeknek 3,32 Euro
- Jézushoz jöjjetek – imakönyv fiataloknak 3,50

KONFIRMANDUSOKNAK

- KIS KÁTÉ 1,-

ÉNEKESKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv 6,31
- Középméretű énekes könyv 5,48
- Kisméretű énekeskönyv 5,81
- Halleluja énekeskönyv 3,32

BIBLIÁK

- Károlyi fordítású standart méret 11,88
- Károlyi fordítású családi Biblia 19,75
- Újfordítású standart méret 15,53
- Újfordítású családi Biblia 15,57

IMAKÖNYVEK

- Szikszai imakönyv 9,79
- A Sionnak hegyén 2,10
- Örömben és bánatban 3,90

EMLÉKLAPOK

- Konfirmációi és házasságkötési emléklap 0,50

**CÍMÜNK: Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahnov 216.
Telefon és E-mail: 056 6282560, csoma@copusnet.net**